

Kapitel 6.

Arvs Afsætning.

§ 25.

Er der ikke Vished for, at en Arving har overlevet Arveladeren, udlægges der ingen Arv til ham. Han har dog Ret til i 10 Aar fra Dødsfaldet at kræve Arven fra dem, som har faaet den udlagt. Saafremt Arvingen er død i dette Tidsrum, faar den, som herefter er berettiget til Arven, samme Ret, som Arvingen vilde have haft.

§§ 18 og 22 finder herved Anvendelse.

Er der opnaaet Dødsformodningsdom over Arvingen, anvendes Fristen i § 17, hvis den udløber før Fristen i Stk. 1.

Er der nogen Sandsynlighed for, at en Arving har overlevet Arveladeren, kan Skifteretten uanset Regelen i Stk. 1., naar særlige Forhold taler derfor, bestemme, at den Arv, som eventuelt kan tilfalde denne Arving, foreløbig indsættes i Overformynderiet som tilhørende Boet, medens dette i øvrigt sluttet. Naar de fornødne Undersøgelser er foretaget, dog senest 1 Aar efter Arvens Indsættelse i Overformynderiet, optager Skifteretten Spørgsmaalet om Udlodning af Arven til endelig Behandling.

§ 26.

Har en Arving overlevet Arveladeren, udlægges der Arv til ham, uanset at hans Opholdssted ikke er kendt.

Reglerne i Kapitel 1 anvendes paa denne Arv.

§ 27.

Dersom en Arvings Opholdssted vel kendes, men det ikke er muligt at udbetale Arven til ham, behandles den efter Reglerne i Kapitel 1.

Kapitel 7.

Overgangs- og Ophævelsesbestemmelser.

§ 28.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1946.

§ 29.

Har en borteblevens Arvinger før Lovens Ikrafttræden anlagt Sag, hvorunder de i Henhold til Forordning af 11. September 1839 søger sig hans Formue tilkendt til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, afgøres Sagen efter denne Forordning.

§ 30.

Reglerne i §§ 17—22 om Dødsformodnings Bortfald anvendes ogsaa, naar Arvingerne har faaet sig den borteblevnes Formue tilkendt til Ejendom efter Forordning af 11. September 1839 § 14 eller udlagt paa Skifte i Henhold til midlertidig Lov Nr. 264 af 21. Maj 1940. Fristen efter § 17 regnes fra den Begivenhed, hvorved den borteblevne formodes at være død.

Det samme gælder, naar Udbetaling til Arvingerne med Justitsministeriets Tilladelse er sket uden Iagttagelse af Reglerne i Forordning af 11. September 1839.